

Udgifterne til rygeafvænning er meget individuelle. For nogle er det tilstrækkeligt med gruppevis rådgivning, mens andre har behov for yderligere støtte, f.eks. i form af nikotinpræparater. For de fleste, som kun har behov for støtte i et kortere tidsrum, vil der være en åbenbar økonomisk fordel i at opgive rygningen.

Jeg kan så bekræfte, at vi gerne ser den fordel blive større, fordi regeringen arbejder for høje minimumsafgifter for tobaksvarer i EU-regi.

Som jeg sagde det indledningsvis, er der en proces i gang for at sikre flere røgfrie miljøer. Det er ikke alene regeringens proces, det er danskernes proces. Den er forankret på arbejdspladser, i foreningsliv, i civilsamfundet, og regeringen støtter gerne op om processen – ikke efter forslagsstillernes hoved med sådan en ovenfra kommende handlingsplan, men efter en model, hvor vi fremmer den proces, som der er grobund for i befolkningen. Jeg er sådan set overbevist om, at den rigtige måde at håndtere denne sag på er ved at lytte til befolkningens ønsker, befolkningens forslag og befolkningens erfaringer, hvis vi skal sikre forståelse og respekt omkring yderligere fælles rygeregler.

På den i virkeligheden meget optimistiske baggrund kan regeringen derfor ikke støtte forslaget her i dag.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

På et punkt synes jeg, at ministeren sprang over, hvor gærdet var lavest. Det handler om det punkt, der hedder forbud mod rygning på serveringssteder. Regeringen har jo indført en skiltningsskiltning: Her må man ryge, og her må man ikke ryge, og her må man måske ryge, og her må man ryge ét sted og ikke et andet sted. Det forslag ser fuldstændig bort fra, hvad baggrunden for et eventuelt forbud er, nemlig de ansattes arbejdsmiljø. Det er det, det handler om. Dokumentationen for, at tjenere i det her land dør af passiv rygning, synes jeg er et argument for, at der bliver indført nogle arbejdsmiljøregler på det område.

Man kunne prøve at tage regeringens eller ministerens tankegang om skiltning og overføre den til andre arbejdsmiljøområder, f.eks. byggepladsen: Her går de ansatte med hjelm, og her går de ansatte ikke med hjelm. Eller til den branche, jeg kommer fra, porcelænsindustrien: Her er der udsugning, og her er der ikke udsugning. Det løser ikke arbejdsmiljøproblemer af foretage skiltning. Desværre er det sådan – ikke fordi jeg

synes, at forbud er vejen frem i alle livets detaljer – at forbud er det eneste, der løser arbejdsmiljøproblemet for de ansatte på serveringssteder. Det vil jeg godt høre ministerens kommentar til.

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det er ikke noget nyt synspunkt, Enhedslisten har her. Lad os da bare springe ud i at forbyde rygning alle steder. Jeg antydede jo i min tale, da jeg gik uden for manuskriptet, den inkonsistens, der er i det synspunkt, når man i øvrigt bedømmer Enhedslistens politik i forhold til euforiserende stoffer og fixerum, og hvad ved jeg, men lad det nu ligge et øjeblik.

Jeg anerkender, at der er et problem omkring passiv rygning. Jeg har sådan set ikke stået og sagt andet end en stor bekræftelse af det. Jeg anerkender også, at det er et problem, der skal gøres mere ved; meget er gjort, og mere skal gøres. Det mest effektive er sådan set at nå frem til det, der kunne være en idealtilstand, nemlig at ingen ryger. Det arbejder vi først og fremmest med, og der gør vi store fremskridt. Antallet af dagligrygere falder, og det falder også i et flot tempo i forhold til, hvad det gør i en række andre sammenlignelige lande.

Men der er selvfølgelig også et hensyn at tage til dem, der færdes steder, hvor der ryges imod deres vilje. Det kan da godt være, at det ender med, at det skal håndteres ved lovgivning; det har jeg ikke afvist. Jeg har bare sagt: hver ting til sin tid. Nu har tobak været en del af dansk kultur i 300 år, og derfor har vi også tid til at bruge 2005 på at få en grundig og solid debat om, hvilke alternative modeller der kan stilles op, som sikrer respekt omkring de røgfrie miljøer, og som samtidig sikrer, at Danmark fortsat er at opfatte som et frit land, hvor rygerne også har en chance for at være her.

Kl. 18.10

Det er sådan set det, der er udfordringen, og den har vi sat 2005 af til at finde de rigtige svar på. Hvis Enhedslisten er tålmodig nok, kan Enhedslisten også være med til at påvirke de svar inden årets udgang.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu synes jeg, at vi skal prøve at skille tingene ad, for når ministeren siger, at vores holdning er inkonsistent, er det jo ikke korrekt. Jeg sagde jo